

ת"פ 13821/10/11 - מדינת ישראל נגד מוסטפא חטיב

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 13821-10-11 מדינת ישראל נ' חטיב
בפני: כב' השופט יוסף בן-חמו

מדינת ישראל	ה מ א ש י מ ה
מוסטפא חטיב	נגד הנאשם

החלטה

בפני עתירה לגילוי ראיה, בהתאם להוראות סעיף 45 לפקודת הראיות.

תעודת חיסיון:

ביום 6/11/11 חתם השר לביטחון פנים על תעודת חיסיון של ראיות מטעמי אינטרס ציבורי חשוב. על פי התעודה הוטל חיסיון על "כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות זהות האנשים אשר מסרו למשטרה את המידע המתועד בדוחות הידיעה שמספריהם מפורטים..."

גילוי מידע או מסירתו יש בהם כדי לפגוע בעניין ציבורי שוב כאשר הם עלולים לסכן שלומם של בני אדם, לפגוע בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה".

הבקשה :

בבקשה מבוקש הסרת החיסיון מזהותו של מוסר הידיעה מס' 11-0336-777 - אחת מהידיעות המפורטות בתעודת החיסיון.

המידע מתעד פגישה מיום 7/8/11 שעה 14:00, בה מסר המודיע : "ביום רביעי שעבר במהלך הקטטה בין משפחת אבו ראס למשפחת חטיב שהיתה בכפר עילוט הביא מוחמד שריף אבו ראס שני אקדחים מאיזור הבית שלו, נתן אקדח אחד לאביו שריף אבו ראס וביחד הם ירו לכיוון משפחת חטיב..."

נימוקי הבקשה :

העד שריף אבו ראס המוזכר בידיעה כאחד משני אלה שירו לכיוון משפחת חטיב מסר עדות במסגרת ההליך המתנהל

נגד הנאשם כאשר מהידיעה עולה כי עד זה יחד עם בנו, המשתייכים למשפחת אבו ראס ירו במהלך האירוע נשוא כתב האישום המתנהל נגד הנאשם.

הסרת החיסיון מעל זהותו של מוסר הידיעה תאפשר לנאשם להסתייע בו במסגרת הגנתו לרבות לצורך זימונו כעד הגנה בתיק.

ראיה העשויה לעורר ספק באשמת הנאשם, בין באופן ישיר, על ידי ביסוס טענות ההגנה ובין בעקיפין, על ידי כרסום משקלן של ראיות התביעה, הינה חיונית להגנת הנאשם. כאשר קיימת התנגשות בין האינטרס הציבורי לבין הצורך החיוני בהגנת הנאשם, גובר האינטרס של הנאשם.

הנאשם זקוק לחשיפת שמו של העד כדי לבדוק אפשרות זימונו כעד הגנה ו/או כדי לדלות ממנו מידע נוסף שיש בו בכדי לסייע לו בהגנתו.

תגובת המאשימה :

העד שהידיעה מתייחסת אליו העיד בבית המשפט. במהלך עדותו הגישה המאשימה את הודעתו במשטרה והודיעה על כוונתה לעשות בה שימוש במסגרת סעיף 10א לפקודת הראיות. כמו כן, הוגש דוח עיכוב על ידי שוטר והמתייחס לעד זה.

אין מחלוקת כי באירוע המדובר התפתחה קטטה בין שתי משפחות יריבות - משפחת אבו ראס לבין משפחת חטיב שהנאשם נמנה עליה. במהלך הקטטה נזרקו אבנים ובוצע ירי **הדדי** מצד שתי המשפחות.

בכתב האישום מיוחסות לנאשם עבירות בנשק וחבלה בכוונה מחמירה. על פי העובדות הנטענות, ירה הנאשם לעבר בני משפחת אבו ראס מנשק בו החזיק שלא כדין.

כתבי אישום נוספים הוגשו גם נגד מעורבים ממשפחת אבו ראס שעניינם נדון, הוכרע ונגזר דינם.

העד שריף אבו ראס נשאל במהלך עדותו בבית המשפט על מעורבותו באירועים.

אין בחשיפת המקור כדי לסייע להגנת הנאשם. אין בעובדה שאנשים הנמנים עם משפחת אבו ראס ירו לעבר בני משפחת חטיב כדי לבטל את הראיות הממשיות שנאספו נגד הנאשם כפי שהן מובאות ויובאו במהלך המשפט.

אין בידיעה אמירה ספציפית בעניינו של המבקש, למשל, כזו אשר שוללת את מעורבותו ומכאן שאין בחשיפת המקור כדי להצביע בדרך כזו או אחרת על חלקו של המבקש.

בדיון שנערך ביום 8/4/14 שמעתי טיעונים משלימים מב"כ הצדדים.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי יש ליתן בכורה לאינטרס של עשיית הצדק. הסניגור ציין כי העד שריף אבו ראס נחקר על ידו, בין היתר, גם בעניין המידע שבידיעה נשוא הבקשה, וכדברי הסניגור לפרוטוקול "**חקרתי עד זה, התעמקתי בטענות האלה נגדו והוא דחה והכחיש אותן, מפנה לפרוט' בעמ' 118...**".

הסניגור ציין כי הנימוק החשוב ביותר, מבחינתו, המצדיק את הסרת החיסיון על זהות המודיע הינו "לדלות ממנו אינפורמציה, איך הוא ידע, אם מישהו סיפר לו, ואם מישהו סיפר לו האם הוא היה שם".

נימוק נוסף הוא שזימונו של המודיע לחקירה יסייע להגנה. באמצעות חקירת המודיע ניתן להשליך לגבי אמינות עדותו של אותו שריף אבו ראס כאשר בית המשפט יצטרך להחליט האם להאמין לגרסתו והאם להעדיף את עדותו בבית המשפט או את זו שמסר במשטרה, לפי סעיף 10א.

עוד טוען הסניגור כי המודיע הוא קרוב משפחה של משפחת אבו ראס ושהוא מעורב באירוע, וניתן באמצעות עדותו להפריך, על דרך השלילה, את מעורבותו של הנאשם באירוע.

בסיום דבריו ביקש הסניגור שבית המשפט ישמע מפיו טיעונים נוספים בהעדר ב"כ המאשימה.

ב"כ המאשימה ביקשה לדחות את טענות הסניגור. לדבריה, זימון עד כדי "לדלות ממנו אינפורמציה" - שמשמעותה "פשינג על משהו היפותטי שאיננו מצדיק חשיפת המקור. עוד ביקשה לציין כי באירוע נטלו חלק אנשים רבים משתי המשפחות, שיתוף הפעולה היה מינימאלי מצד שתי המשפחות ומטבע הדברים ידועה זהות רק של חלק מהמעורבים.

ב"כ המאשימה הציעה לסניגור, על מנת להפיס את דעתו כי היא מוכנה לצאת מנקודת הנחה, כדי להימנע מחשיפת המקור, שתוכן הידיעה הוא נכון והיא מסכימה שהמידע יוגש כראיה על ידי הסניגור.

הסניגור דחה את ההצעה, לא הסתפק באפשרות שניתנה לו להגיש את הידיעה כראיה לאמיתות תכנה ועמד בכל זאת על בקשתו לחשוף את זהותו של המודיע.

בתום הדיון שמעתי את הסניגור שביקש לטעון ביחידות וללא נוכחות נציגת המאשימה, ואח"כ שמעתי את קצין המודיעין שאליו התלונתה ב"כ המאשימה.

דין :

במקרה הנדון בפני, מסרה המאשימה לסניגור את מלוא המידע שנמסר ולא פראפרזה בלבד.

הצורך לגילוי ראיה הדרושה לעשיית צדק, איננו במחלוקת. המבחן הינו מבחן החיוניות. כאשר ראיה מסוימת הינה חיונית עבור הסניגוריה לשם ניהול הגנה יעילה, שום שיקול של הגנה על אינטרס ציבורי לא יכול לגבור על הצורך לגלות את הראיה. ישנה הצדקה להטלת חיסיון, רק כאשר הרשויות משוכנעות בכנות ועל סמך שיקולים שאינם בלתי סבירים, שקיים סיכון רציני ומוחשי שגילוי הראיה עלול לפגוע באינטרס ציבורי חשוב [ע"פ 512/87 נקש נ' מ"י, פד"י מב(4), 851].

בית המשפט יכריע באשר לחיוניותה של עדות חסויה להגנת הנאשם לפי השאלה אם בעדות זו מצוי פוטנציאל ראייתי, שעשוי - על פי קנה מידה אובייקטיבי - לעורר ספק סביר באשמת הנאשם.

לאחר ששמעתי את קצין המודיעין ואת הפרטים והנסיבות לקבלת הידיעה וכן פרטים בקשר לזהותו והשתייכותו של המודיע ניתן לקבוע כי:

א. אכן במקרה זה, גילוי זהות המודיע עלול לסכן אותו באופן ממשי ומוחשי.

ב. הקונספירציה לה טוען הסניגור, שמדובר במודיע המשתייך למשפחת אבו ראס ויש לו עניין בתוכן הידיעה אין לה בסיס.

כדי להניח את דעתו של הסניגור, הסכים קצין המודיעין לכך שבמסגרת ההחלטה תצוין העובדה שנטענה מפיו לפיה המודיע איננו נמנה עם משפחת אבו ראס.

ג. עוד התברר כי המידע מתאר את מלוא הדברים שהיה למודיע לומר, דהיינו הוא מסר את כל מה שהוא ראה. תוכן הידיעה הוא **כל** מה שראה המודיע.

ד. שוכנעתי כי גילוי פרטי המודיע אין בו כדי לסייע להגנת הנאשם או לעורר ספק באשמתו. אין בגילוי זהות המודיע כל פוטנציאל מזכה.

לפיכך, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשע"ד, 24 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.